

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาคูณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ ใช้แนวคิดตามมาตรฐานระบบการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตการทำงานในองค์กร (MS-QWL) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ระยะเวลาทำงาน และรายได้ต่อเดือน อีกทั้งปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานตามมาตรฐานระบบการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตการทำงาน (Management System of Quality of Work Life: MS-QWL) ทั้ง 6 ด้าน อันได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวม

วิธีการศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแก่พนักงานขายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 101 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และ สถิติอ้างอิง ได้แก่ วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของพนักงานขายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 6 ด้าน และคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวม และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ โดยสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่

พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด 101 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.4 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.6 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.6 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 69.3 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.7 มีระยะเวลาการทำงานมากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.3 และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.6

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวคิดคุณภาพชีวิตการทำงาน 6 ด้าน

ผลการศึกษา พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.93 และมีความคิดเห็นในปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านร่างกาย

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกของปัจจัยย่อยด้านร่างกาย คือ การไม่เจ็บป่วยรุนแรงจนต้องนอนโรงพยาบาลในช่วงปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 การทำงานด้วยความกระตือรือร้นกระฉับกระฉ่างกระปรี้กระเปร่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ และปัจจัยด้านร่างกายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41

2. ปัจจัยด้านจิตใจ

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านจิตใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกปัจจัยย่อยด้านจิตใจ คือ การเป็นที่พึงของคนในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 การมีความสุขในที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 การพึงพอใจในความเป็นตัวของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ และปัจจัยด้านจิตใจที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดการความเครียดจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2

3. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัดจริต จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมคือ การทำงานตามหน้าที่ได้ด้วยตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 การพูดคุยกับผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลนครเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ตามลำดับ และปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การที่เพื่อนร่วมงานเป็นเสมือนคนในครอบครัวเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัดจริต จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม คือ การเดินทางไปยังที่ทำงานได้สะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 การยอมรับในกฎระเบียบขององค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระหว่างเดินทางมาที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ตามลำดับ และปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15

5. ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัดจริต จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านจิตวิญญาณ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ คือ ความมั่นใจในความมั่นคงในองค์กรที่ทำงานอยู่และผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ความรู้สึกว่างานมีคุณค่าแก่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ความภูมิใจที่ได้ทำงานที่นี่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ และปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

6. ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัดจริต จังหวัดเชียงใหม่ มีความคิดเห็นในปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.40 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า สามอันดับแรกปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต คือ รายได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 การพึงพอใจในสวัสดิการต่างๆ ที่องค์กรจัดให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 การไม่สร้างหนี้เกินกำลังที่จะผ่อนใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ตามลำดับ และปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต ที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสร้างหนี้เพื่อความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาวอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ตามลำดับ

คุณภาพชีวิตการทำงานโดยภาพรวม

พบว่า พนักงานพนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ปัจจัยย่อยคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวม คือ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับความคิดเห็นระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 6 ด้าน

ในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแปลผลระดับความคิดเห็นระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเพศหญิง ยกเว้นปัจจัยย่อยในเรื่องของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยและปานกลางเช่นเดียวกับเพศหญิงตามลำดับ

ปัจจัยย่อยด้านจิตใจ พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเพศหญิง ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงานที่มีระดับความคิดเห็นเช่นเดียวกับเพศหญิงและความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับเพศหญิง ยกเว้นปัจจัยย่อยการไว้ใจใจในเพื่อนร่วมงาน การสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงานและการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ส่วนเพศหญิงปัจจัยย่อยที่ยกเว้นได้แก่การสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงาน เพื่อนร่วมงานเป็นเสมือนคนในครอบครัว และการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึ่ง

พอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ส่วนเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุด การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะทำงาน ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่าพนักงานชายศูนย์คัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่าพนักงานชายศูนย์คัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ เพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับเพศหญิงที่มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยดังกล่าวในระดับปานกลาง ยกเว้นความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสมของเพศหญิงที่มีระดับความคิดเห็นมาก

2. จำแนกตามอายุ

พบว่า พนักงานชายศูนย์คัชมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยในเรื่องของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมากยกเว้นปัจจัยย่อยการรับประทานอาหารในแต่ละวันอย่างเพียงพอ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ การพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับน้อยและปานกลาง ตามลำดับ ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า การออกกำลังกายอย่าง

สม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง น้อย และปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยย่อยด้านจิตใจ พบว่า ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการจัดการกับความเครียดจากการทำงานและการมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจในยามทุกข์ ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงานและความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่า ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยคนในที่ทำงานร่วมมือร่วมใจกันทำงาน การไว้วางใจในเพื่อนร่วมงาน การสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงาน การมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงานและเพื่อนร่วมงานเป็นเสมือนคนในครอบครัว ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการไว้วางใจในเพื่อนร่วมงานและการสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงาน การมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงานและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของที่ทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจใน

วันหยุดที่ได้รับและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระหว่างการเดินทางมาที่งาน การพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ความสามารถเดินทางไปทำงานได้สะดวก การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะทำงาน และการพึงพอใจในสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่า พนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว การได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น และการสร้างหนี้เงินกำลังที่จะผ่อนใช้ ซึ่งเป็นข้อความทางลบแสดงว่าพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ไม่มีการสร้างหนี้เงินกำลังที่จะผ่อนใช้ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็น

ต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยเช่นเดียวกัน ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับน้อย ปัจจัยย่อยความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง

3. จำแนกตามระดับการศึกษา

พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยและปานกลางตามลำดับ ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยและปานกลางตามลำดับ

ปัจจัยย่อยด้านจิตใจ พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงาน ความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงานและการมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจในยามทุกข์ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในการเป็นอยู่ทุกวันนี้ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงานและการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชาย

ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถทำงานตามหน้าที่ด้วยตัวเอง คนในที่ทำงานร่วมมือร่วมใจกันทำงาน การสามารถพูดคุยกับผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของที่ทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ การมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในขณะที่ทำงานและที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัย ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการมีความคิดจะลาออกไปหางานใหม่ ซึ่งเป็นข้อความทางลบแสดงว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีความคิดที่จะลาออกไปหางานใหม่ ที่ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว

ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอ และการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้นที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอ และการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับรายได้ที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม การพึงพอใจในสวัสดิการต่างๆ ที่องค์กรจัด และการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4. จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการรับประทานอาหารในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านจิตใจ พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงาน ความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงานและการยึดเหนี่ยวจิตใจในยามทุกข์ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงานและเพื่อนร่วมงานเป็นเสมือนคนในครอบครัว ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้าน

สัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการไว้วางใจในเพื่อนร่วมงานและการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีมลล์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีมลล์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการมีความคิดจะลาออกไปหางานใหม่ ซึ่งเป็นข้อความทางลบ แสดงว่าพนักงานชายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีความคิดที่จะลาออกหางานใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีมลล์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับรายได้ที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้เหมาะสม การพึงพอใจในสวัสดิการต่างๆ ที่องค์กรจัดและงานที่ทำอยู่ในขณะนี้เหมาะสมกับความสามารถ ส่วนพนักงานที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอและการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ตามลำดับ ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการรับประทานอาหารในแต่ละวันอย่างเพียงพอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการรับประทานอาหารในแต่ละวันอย่างเพียงพอและการพักผ่อนนอนหลับในแต่ละวันอย่างเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยย่อยด้านจิตใจ พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการมีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจในยามทุกข์ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงานและความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหา ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับความเครียดจากการทำงานที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่า พนักงานขายศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถตามหน้าที่ด้วยตัวเอง คนในที่ทำงานร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทาง

สังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยการไว้วางใจในเพื่อนร่วมงานและการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยเพื่อนร่วมงานเป็นเสมือนคนในครอบครัวและการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาทมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานขายศูนย์ดชมิถลจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการยอมรับในกฎระเบียบของที่ทำงาน ความสามารถเดินทางไปทำงานได้สะดวก ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุด ที่ทำงานให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและที่ทำงานมีอุปกรณ์ช่วยในการทำงานเพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุด ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาทมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระหว่างการเดินทางมาที่ทำงานและการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ

ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่า พนักงานขายศูนย์ดชมิถลจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน งานที่ทำทุกวันนี้สามารถตอบสนองเป้าหมายในชีวิต การมีส่วนช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงขององค์กรและการมีโอกาสพัฒนาความสามารถในงานอย่างต่อเนื่อง ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานและความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความ

คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานชายที่มีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถทำกิจกรรมทางศาสนาได้ตามความต้องการ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาทมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านจิตวิญญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่า พนักงานชายศูนย์ดัชนีมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับรายจ่ายหรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม การได้รับการตรวจสอบสภาพประจำปีอย่างเพียงพอและความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อีกทั้งปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาวและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ส่วนพนักงานชายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับรายได้ที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ การพึงพอใจในสวัสดิการต่างๆ ที่องค์กรจัด การสร้างหนี้สินเกินกำลังที่จะผ่อนชำระแต่เนื่องจากเป็นข้อความทางลบ แสดงว่าพนักงานชายศูนย์ดัชนีมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการสร้างหนี้สินเกินกำลังที่จะผ่อนชำระ และงานที่ทำอยู่ในขณะนี้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนพนักงานชายที่มีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาทมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้นและการสร้างหนี้สินเกินกำลังที่จะผ่อนชำระแต่เนื่องจากเป็นข้อความทางลบ แสดงว่าพนักงานชายศูนย์ดัชนีมิลล์จังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการสร้างหนี้สินเกินกำลังที่จะผ่อนชำระ

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 6 ด้าน กับระดับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของพนักงานขายศูนย์คัมภีร์ จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 62 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 6 ด้าน กับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของพนักงานขายศูนย์คัมภีร์ จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน	คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวม	
	มีความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1.ด้านร่างกาย	√	ปานกลาง
2.ด้านจิตใจ	√	
3.ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	√	
4.ด้านสิ่งแวดล้อม	√	
5.ด้านจิตวิญญาณ	√	
6.ด้านความมั่นคงในชีวิต	√	

จากตารางที่ 33 พบว่า ปัจจัยด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของพนักงานขายศูนย์คัมภีร์ จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน กับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมมีความสัมพันธ์กัน และจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (r) ทำให้ทราบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 6 ด้าน ตามแนวความคิดคุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้ามีการให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานในแต่ละด้านมากขึ้น พนักงานขายศูนย์คัมภีร์ จังหวัดเชียงใหม่ จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ เช่น การปรับปรุงอุปกรณ์ สถานที่ในการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคที่สะอาด เพียงพอ อีกทั้งในเรื่องของการสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่พนักงาน โดยการจ่ายโบนัสให้แก่พนักงาน และผู้บริหารควรให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่แก่พนักงาน เป็นต้น

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้ แนวคิดคุณภาพชีวิตการทำงานของสถาบันเสริมสร้างขีดความสามารถของมนุษย์ สภาอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

พนักงานขายศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานโดยรวม อยู่ใน ระดับมาก หมายถึง พนักงานขายศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ รู้สึกว่าการทำงานในศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มีความหมายและมีความสำคัญ รวมถึงพนักงานที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุขทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม จิตวิญญาณ และ ความมั่นคงในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณางค์ สนธิเปล่งศรี พบว่าพนักงานบริษัท นิธิ ฟู้ดส์ จำกัด มีคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสุรชาติ เป่าวัลย์ (2553) พบว่า พนักงาน บริษัท ฟาร์มาลิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด มีคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาของศศิวิมล ขามศิริ พบว่า เทศบาลสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ มีระดับคุณภาพ ชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับดี รวมทั้งผลการศึกษาของสุลิตา กันทะอุโมงค์ (2553) พบว่าบุคลากร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่ สอดคล้องกับผลการศึกษาของยุทธนา พิระยุทธ (2551) พบว่าคุณภาพชีวิตของพนักงานอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนี มิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ปัจจัย ด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ อยู่ในระดับมาก และมีเพียงความคิดเห็นใน ปัจจัยด้านความ มั่นคงในชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณางค์ สนธิเปล่งศรี (2553) ศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท นิธิฟู้ดส์ จำกัด พบว่า พนักงานบริษัท นิธิฟู้ดส์ จำกัดมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ปัจจัย

ด้านจิตวิญญาณ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของสุลิตา กันทะอุโมงค์ (2553) พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านร่างกาย และปัจจัย ด้านสัมพันธภาพทางสังคม เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับยุทธนา พิระยุทธ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพ ชีวิตมากที่สุด คือ ด้านค่าตอบแทนที่เพียงพอและเป็นธรรม ปัจจัยที่มีผลให้พนักงานตัดสินใจ ลาออกมากที่สุด คือ ด้านความก้าวหน้า และความมั่นคงในการทำงาน และค่าตอบแทนที่เพียงพอ และยุติธรรม และผลการศึกษาของสุรชาติ เปาว์ลัย (2553) พบว่ามีความคิดเห็นในปัจจัยที่มีผลต่อ คุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านจิตใจ และ ด้านสถานภาพทางสังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาคือ ด้านร่างกาย ด้านความมั่นคงในชีวิต ด้านจิต วิญญาณ และด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผลการศึกษาของศศิวิมล ขามศิริ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ คุณภาพชีวิตการทำงานในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านสัมพันธภาพ ทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต

การที่พนักงานชาย ศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นในปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้าน สัมพันธภาพทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากนั้น อาจ เนื่องมาจากการที่พนักงานมีการพึงพอใจในตนเอง การมีความมั่นใจและภูมิใจในสถานที่ทำงาน ศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ที่สามารถเลี้ยงชีพและเป็นที่พักของคนในครอบครัวได้ อีกทั้งการมี ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน การสร้างงานที่มีคุณค่าตามศักยภาพของตนเอง รวมถึงการที่ บริษัท ดัชมิลล์ จำกัด ได้มีการให้สวัสดิการต่างๆมากมายให้แก่พนักงานฯ เช่น การจ่ายโบนัสให้แก่ พนักงานชาย การให้ทุนการศึกษาบุตร การช่วยเหลือค่าเดินทาง เป็นต้น เหล่านี้ล้วนส่งผลให้เกิด คุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีแก่พนักงานฯ เมื่อพิจารณาในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย กับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมของพนักงานชายศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มี ความสัมพันธ์กันในเชิงบวก นั้นหมายถึงถ้ามีการให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้ง 6 ด้านเพิ่มขึ้น พนักงานชายศูนย์ ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ จะมีคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมมากขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของสุรชาติ เปาว์ลัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผล การศึกษาของคณางค์ สนธิเปล่งศรี (2553) และศศิวิมล ขามศิริ (2554)

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขาย ศูนย์ดัชนีผลิตภัณฑ์ จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อค้นพบ ดังนี้

1. พนักงานขายมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานในระดับมาก 5 ด้าน แต่พบว่าปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิตมีความคิดเห็นอยู่ในลำดับสุดท้าย ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าวให้มากขึ้นเพื่อให้คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานดียิ่งขึ้น

2. ถ้าพิจารณาถึงรายละเอียดเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน of พนักงานขาย พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศแล้วเพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกายและด้านความมั่นคงในชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งถ้าพิจารณาในปัจจัยย่อยด้านร่างกายแล้วพบว่าปัจจัยย่อยที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ระดับความคิดเห็นน้อยคือการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ส่วนปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ระดับความคิดเห็นปานกลางเท่ากันได้แก่ ปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น

3. ถ้าพิจารณาถึงรายละเอียดเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน of พนักงานขาย พบว่า เมื่อจำแนกตามอายุแล้ว พนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกายและด้านความมั่นคงในชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งพนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าพิจารณาในปัจจัยย่อยด้านร่างกายแล้วพบว่าพนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 31-60 ปีให้ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ น้อยกว่าพนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ส่วนปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงพบว่าพนักงานขายที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปีให้ระดับความคิดเห็นในปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาวในระดับน้อย

4. ถ้าพิจารณาถึงรายละเอียดเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน of พนักงานขาย พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาแล้ว พนักงานขายที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพนักงานขายที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกาย ปัจจัยด้าน

ความมั่นคงในชีวิตและปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีก็มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าพิจารณาในปัจจัยย่อยด้านร่างกายพบว่าพนักงานทุกระดับการศึกษาให้ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเท่ากัน ส่วนปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงพบว่าพนักงานชายทุกระดับการศึกษาให้ระดับความคิดเห็นในปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นได้เพียงพอและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน

5. ถ้าพิจารณาถึงรายละเอียดเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานชาย พบว่า เมื่อจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานแล้ว พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของปัจจัยย่อยแล้วพบว่าปัจจัยย่อยในปีที่ผ่านมามีการเจ็บป่วยรุนแรงจนต้องนอนโรงพยาบาล ซึ่งเป็นข้อความทางลบ แสดงว่าพนักงานชายไม่มีการเจ็บป่วยรุนแรงจนต้องนอนโรงพยาบาลอยู่ในระดับมากและมากที่สุดตามลำดับ และปัจจัยย่อยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ นั้นพนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติไม่เกิน 1 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.90 และ มากกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ย 2.20 อยู่ในระดับปานกลางและน้อยตามลำดับ เช่นเดียวกับปัจจัยย่อยด้านจิตใจคือปัจจัยย่อยความสามารถในการจัดการกับความเครียดจากการทำงานและความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ที่พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมคือปัจจัยย่อยการไว้วางใจในเพื่อนร่วมงาน ที่พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่พนักงานชายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

6. ถ้าพิจารณาถึงรายละเอียดเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานชาย พบว่า เมื่อจำแนกตามรายได้แล้ว พนักงานชายที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านความมั่นคงในชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งพนักงานชายที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง

เช่นเดียวกัน ซึ่งถ้าพิจารณาในปัจจัยย่อยด้านร่างกายพบว่าปัจจัยย่อยที่พนักงานให้ระดับความคิดเห็นน้อยคือการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน ส่วนปัจจัยย่อยด้านสัมพันธภาพทางสังคมที่พนักงานชายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ระดับความคิดเห็นน้อยคือปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับและปัจจัยย่อยด้านความมั่นคงในชีวิตให้ระดับความคิดเห็นน้อยคือปัจจัยย่อยความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาวและการได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนที่สูงขึ้น

7. ปัจจัยด้านร่างกาย พบว่าพนักงานชายมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยด้านร่างกายที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยเรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับในเรื่อง ในปีที่ผ่านมาไม่มีการเจ็บป่วยรุนแรงจนต้องนอนโรงพยาบาล การทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า และทุกวันนี้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง จึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยย่อยดังกล่าวมากขึ้นเพื่อให้คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานดียิ่งขึ้น

8. ปัจจัยด้านจิตใจ พบว่าพนักงานชายมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยเกือบทุกปัจจัยย่อยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถในการจัดการความเครียดจากการทำงานและความสามารถปรึกษาหัวหน้างานเมื่อมีปัญหาในการทำงาน ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทำให้เห็นว่าพนักงานชาย ให้ความสำคัญในการทำงานเพื่อดูแลคนในครอบครัวมากกว่าที่จะคำนึงถึงความเครียดจากการทำงาน

9. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานเกือบทุกปัจจัยย่อยในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการฯไว้ว่างใจในเพื่อนร่วมงาน การสามารถพึ่งพาเพื่อนร่วมงานในเรื่องการทำงาน และการมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

10. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานเกือบทุกปัจจัยย่อยในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการพึงพอใจในวันหยุดที่ได้รับ ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

11. ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อปัจจัยย่อยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานเกือบทุกปัจจัยย่อยในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยการได้รับการยอมรับ หรือคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากพนักงานชายฯ ต้องทำงานภายใต้ความกดดันและสภาวะการแข่งขันที่สูง โดยมีความเชื่อที่ว่ายังตนเองทำได้มากเท่าไรผลตอบแทนที่ได้ก็จะมากตาม ดังนั้นการทำงานที่คอยแต่ความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานอาจจะไม่เพียงพอ

12. ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานเกือบทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยย่อยความสามารถจัดการกับรายจ่าย หรือหนี้สินได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการสร้างความมั่นคงของครอบครัวในระยะยาว ความสามารถเก็บออมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น ได้เพียงพอ และการได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนที่สูงขึ้น ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทำให้เห็นว่าพนักงานชาย มีการใช้จ่ายในแต่ละวันค่อนข้างจะมากกว่าที่จะนำเงินมาเก็บออม

13. จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมของพนักงานชาย ศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต พบว่า มีการแปรผันตามกันในเชิงบวก อีกทั้งปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยรวมของพนักงานชาย ศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวคือ หากมีการให้ความสำคัญในปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยเฉพาะปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิตมากขึ้นแล้ว พนักงานชาย ศูนย์ดัชนีมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ก็จะมีคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัด เชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความมั่นคงในชีวิต

1.1. องค์กรควรเพิ่มสวัสดิการให้แก่พนักงานขายศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มากขึ้น เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น และภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

1.2. องค์กรควรส่งเสริมการออมเงินของพนักงานขายศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ให้ ความรู้ คำแนะนำในการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสมเพื่อความมั่นคงทางการเงินของพนักงานขาย ศูนย์ดัชมิลล์ จังหวัดเชียงใหม่ด้วย

1.3. องค์กรควรมีระเบียบหรือข้อบังคับในการจัดการด้านการเงินของพนักงานขาย อย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการทำให้พนักงานขายสามารถที่จะจัดการกับการเงินของตนเองได้

1.4. องค์กรควรปรับความคิดของพนักงานขาย อาจจะในกรณีที่จะหว่างการประชุมของ องค์กรและเสริมแนะนำให้เห็นการออมเป็นสิ่งสำคัญ และพยายามสร้างเสริมวินัยในการออม

1.5. การใช้ชีวิตอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่รักการออมจะทำให้พนักงานขายสามารถได้รับ คำแนะนำดีๆ จากบุคคลเหล่านี้ การชักชวนให้ออมจากเพื่อนซึ่งมีความสนใจในเรื่องเดียวกันย่อม เป็นไปได้ง่าย

1.6. การแนะนำให้พนักงานขายลดรายจ่ายต่างๆ ลง โดยต้องไม่กระทบกับการดำเนิน ชีวิตประจำวันจากการพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันต่างๆ ซึ่งเป็นรายจ่ายใกล้ตัวที่สามารถ ลดได้

1.7. องค์กรจัดอบรมให้แก่พนักงานขายเกี่ยวกับการตระหนักถึงการสร้างความมั่นคง ของตนเองและของครอบครัวในระยะยาวให้มากขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการวางแผนด้าน การเงินของพนักงานให้ดีขึ้น

2. ปัจจัยด้านจิตใจและปัจจัยด้านจิตวิญญาณ

2.1. องค์กรควรสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการชมเชย หรือการให้ รางวัลกับพนักงานขาย จังหวัดเชียงใหม่ ดีเด่น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน

2.2. องค์กรควรมีการสนับสนุนการทำกิจกรรมทางศาสนา โดยอาจจะจัดกิจกรรมใน แต่ละประเพณีของไทยตามสมควร เพื่อให้พนักงานขาย จังหวัดเชียงใหม่ เกิดคุณค่าในจิตใจ และมี

สิ่งยึดเหนี่ยวเวลาเกิดความเครียดจากการทำงาน โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการทำงานของพนักงานขายฯ ให้ดีขึ้น อีกทั้งยังทำให้พนักงานขาย

2.3. องค์กรควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของพนักงานขายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 1 ปีกับพนักงานขายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี เพื่อสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างพนักงานขายในองค์กร

2.4. องค์กรควรให้มีการร่วมกันระหว่างพนักงานขายและผู้บริหาร หัวหน้างาน มีการปรึกษาหารือกันในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและร่วมกันแก้ปัญหา

3. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม

3.1. พนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีโอกาสเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานด้วยกันให้มากขึ้น เพื่อทำให้เกิดมิตรภาพระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกัน

4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

4.1. ควรให้ข้อมูลและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานอย่างเพียงพอแก่พนักงาน โดยมีการสำรวจอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ในแต่ละหน่วยงานเพื่อทำการประเมินการจัดซื้ออุปกรณ์ให้เหมาะสมและทันสมัยในการปฏิบัติงาน

5. การศึกษาระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานในสามลำดับ ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวม ซึ่งสามารถวัดระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานได้ ดังนั้น คณะผู้บริหารศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านจิตใจ ปัจจัยด้านจิตวิญญาณ และปัจจัยด้านสัมพันธภาพทางสังคม ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานในภาพรวมของพนักงานขายศูนย์ดัชนีมลล์ จังหวัดเชียงใหม่ มากที่สุด กล่าวคือ องค์กรควรวางนโยบายที่ส่งเสริมในปัจจัยดังกล่าว และสามารถมีความต่อเนื่องในระยะยาว โดยการส่งเสริมและพัฒนา นโยบายอยู่เสมอ เพื่อสรรหาแนวทางที่เหมาะสมมากที่สุด